

Jednoho dne	na jeho límci.	tento malý hmyz ven,
měl učitel narozeniny.	Dokonce se uměla přeměnit.	jen jsem je dala ven,
Ti lidé se zase předem	Najednou se ropucha	otočila jsem se,
domluvili: „Co kdybychom	ve škole přeměnila	že půjdu dovnitř,
vyhlásili soutěž	v komára... proto jsem vám	a oni zmizeli.
o nejlepší oblečení	říkala, že nesmíte plácačkou	Jak by mohli tak
jako dárek na učitelovy	zabíjet mouchy a komáry.	rychle odejít pryč?
narozeniny?“	Vidíte to? Neplácejte	Ti nelétají,
Musely ho ušít ženy	mouchy ani komáry.	malý hmyz,
studentů,	Často to mohou být víly	který leze po zemi,
nikdo jiný.	v přestrojení,	je tak malý,
Když to student slyšel,	a my to nevíme.	asi takto...
skutečně ho to zesmutnělo.	Ano? V dávných dobách	někdy tak malý.
Když si to vyslechla,	se král opic	Myslela jsem si,
začala se ropucha smát:	dovedl přeměnit	že kdybych je nechala uvnitř,
„To není žádný problém,	v jakékoli zvíře, ano?	měla jsem strach, že bych je
nech to na mně.	Mohl se přeměnit v opici,	mohla nevědomě zašlápnout.
Dobrá, postarám se o to.	do podoby mnoha lidí nebo	Kromě toho,
Nic to není.	jakéhokoli zvířete, ano?	uvnitř není nic
V šití nejsem	Mohl se změnit	k jídlu, zemřeli by.
tak bezmocná.	v mouchu, komára,	Proto, když
Netrap se.“	cokoli... malý hmyz,	se večer vrátím,
Následujícího rána,	aby prolezl dírkou	musím se podívat po hmyzu
když odešel její manžel	a všude se dostal.	a vynést ho ven,
do školy, vešla ropucha	Proto bychom neměli	a říct mu,
do domu,	zabíjet žádnou cítící bytost,	aby šel vpravo nebo vlevo,
zavřela dveře	komáry, mouchy, ty taky	protože
a změnila se v mouchu	nezabíjíme, rozumíte?	tam je pro ně jídlo –
a následovala svého manžela.	Vidím, že je to skutečně tak.	na místech, kde je
Byla celou cestu do školy	Mnohokrát jsem vynesla	tráva a další věci.

Jen jsem se otočila a chtěla se vrátit a byli pryč. Pokaždé je to tak. Nevím, po čem ti hoši slídí. Už jsem jim říkala: „Nechod'te do mého domu. Můj dům je malý a těsný.“ Rozumíte? Dva metry, kdyby se všude rozlezl hmyz, neměla bych si kam sednout. Pokaždé, když je vezmu ven, za chvíličku zmizí. Je to zvláštní. Rozumíte? Nerozmačkávejte hmyz, nezašlapávejte ho, nezabíjejte ho. Rozumíte? Musíte je vzít ven, kde mohou přežít. Přemýšlím, proč se proměnila v komára. Paní Ropucha se proměnila v komára a lehce létala kolem oblečení učitele,	aby si vzala míry. Ano, nechodila do školy, proto by nevěděla. Proto ti studenti vymýšleli tak špinavé triky. Oni mohli použít své oči, aby ho poměřili, ale ona do školy nechodila, jak by to tedy mohla udělat. Nemohl vzít ropuchu do školy, rozumíte? Proto si ti hoši mysleli, že to jistě ropucha nezvládne. Když byla hotová, letěla domů a začala stríhat a šít šaty pro učitele jejího manžela. Když se muž odpoledne vrátil ze školy domů, spatřil elegantní šaty pro jeho učitele na ramínku, již vyžehlené. Sundal je a byl velice překvapen, protože stěží mohl někdo ušít tak	rovnoměrné, krásné a popracované švy. Dělal si už starosti jen o to, zda budou učители sedět. Je to skutečně muž. Každý den chodil do školy, každý den se na učitele díval mnoho hodin, a stejně neznal učitelovu velikost. Je to tak jasné, že? Není vnímavý, že? Proto nemohl říct, jestli šaty, které ušila jeho žena budou sedět. V den učitelových narozenin studenti postupně přáli svému učiteli vše dobré. Učitel si zkoušel jedny šaty za druhými, některé byly ušity krásně, některé nebyly hezké, některé byly ušity z drahých látek, některé byly levnější,
---	--	--

ale žádné mu neseseděly,	V daný den	dvou případech,
kromě jedněch,	měl každý student	ropucha se smála a řekla:
keré ušila paní Ropucha.	přivést svoji manželku	„Žádný problém“.
Její šaty ho skutečně	do školy, aby se zúčastnily	„Žádný problém,
uspokojily.	soutěže.	postarám se o to.
Učitel byl velmi potěšen.	Tito prohnání spolužáci	Nech to na mně.
Obojí, kalhoty i sako	si mysleli, že tentokrát	Nedovolím, abys byl prohrál.
perfektně seděly,	manžel paní Ropuchy	Neboj se.“
na milimetry.	nebude moct chodit	V den slavnosti
Proštepování bylo elegantní	s hlavou vzprímenou.	klopýtal student
a zručné.	Tentokrát byl manžel	do školy.
Znovu	tak smutný	Jeho ošklivá žena ropucha
dostala cenu ropucha	a víc zklamaný než	skákala vedle něho.
k údivu	v předchozích případech.	Cítil se trapně,
a zlobě ostatních	Samozřejmě.	ale současně
studentů a jejich žen.	Došoural se domů	svoji ženu miloval.
Přestože dvakrát	jako opilý,	Jeho tvář byla rudá
utrpěli bolestnou porážku,	odhodil knihy stranou	a neodvážil se na nikoho
stejně byli odhodláni	a praštil sebou na postel,	podívat. Byl tak zubožený.
znovu se pomstít.	byl tak deprimovaný.	Miloval svoji ženu,
Lidské bytosti	Tak smutný, tak smutný!	ale měl strach, že ji budou
jsou skutečně takové, co?	Jeho žena ropucha se ho	ostatní kritizovat,
O několik měsíců později	stále vyptávala, až jí řekl,	když půjdou ven.
u příležitosti	co se stalo.	Chudák chlapec.
slavnosti přemýšleli	Nakonec to uzavřel s tím,	Věděl, že nemůže
studenti o soutěži	že ti lidé jsou skutečně zlí.	soutěž vyhrát.
krásky manželek.	Taky jsem to chtěla říct.	Jak by mohla ropucha
Och, Bože!	Taky byste to zřejmě řekli.	vyhrát nad nějakou ženou?
Jak může ropucha soutěžit	Jak mohou být tak krutí?	Byl skutečně smutný.
v soutěži krásy?	Jako v předchozích	Kdyby byla

například lidskou bytostí,	byla tvrdá ropuší kůže.	a něžné ženy.
mohla by si dát make up	Spěchal za keř,	Konec.
a vypadala by dobře.	aby roztrhal kůži ropuchy	Potom žili šťastně.
Jak si ale může dát	na kousky	Od dávných časů do teď
ropucha make up?	a vyhodil ji pryč.	jsme slýchali příběh
Co by na sebe dala,	Měl strach,	ze západu o princí žábě,
hned by steklo, protože	že by se tam mohla vrátit	ale nikdo neměl srdce
je její kůže příliš slizká.	a zase se stát ropuchou.	princezny ropuchy.
Jak se ale blížili	Potom vstoupili	Princ, žába
ke školním dveřím,	manžel a manželka,	se proměnil zase v prince,
žena požádala svého muže,	bok po boku,	když ho mladá dívka
aby na ni chvíli počkal.	do vstupních dveří školy.	políbila.
Pak skočila	Účastníci slavnosti	Máte doma tu pohádku?
do hustého keře v blízkosti.	zaplnili školní dvůr.	Políbila jste toho muže
Po chvílce čekání	Všichni zírali	a on se změnil v prince?
začal být student	očima do široka otevřenýma.	Vašeho manžela?
nedočkavý	„Páni!“ „Och, můj.“	Ne?
a chtěl se zaběhnout	„Můj Bože!“	Dobrá, můžete teď jít
podívat, co jeho ženě	„Má dobroto!“ „Páni!“	hledat ropuchu a zkusit to.
tak dlouho trvá,	Všichni: „Och“	Kdo ví, možná
že ještě nejde.	a „Ach“,	se promění v prince.
Pak najednou	strkali do sebe,	Ten princ bude mít palác,
spatřil krásnou dívku,	aby se podívali na tu krásu.	bude bohatý a další věci.
tak nádhernou,	Hleděli s očima	Pak mi dejte vědět,
že by se jí nikdo nevyrovnal,	do široka otevřenými,	abychom tam šli
jak vyskočila z toho místa.	ani nemrkali.	na skupinovou meditaci,
Páni! Kdo je to?	Od té doby	bylo by to pohodlnější.
(Ropucha.)	žil vyčerpaný student	Když přijedete domů,
Paní Ropucha?	šťastně	najděte ropuchu a zkuste to.
Při jejích nohách	po boku své krásné	Tento příběh zřejmě není

o skutečné ropuše.	je to jiné,	Dobrá, konec.
Možná je o skutečné ropuše,	hned jsou jiní.	Děkuji vám.
možná ne.	Je to tak?	Mějte příjemnou
Možná měli na mysli to,	U vás je to ženy stejné,	cestu domů.
že žena byla obvykle škaredá.	trochu make upu	Potřebujete položit
Normálně byla	a budete krásné.	nějaké otázky
skutečně ošumělá	Jednou jsem	k tomuto příběhu
a nepoužívala žádný	ukázala nějaké ženě	nebo duchovní praxi?
make up, proto	z Formózy (Taiwanu),	Můžete se zeptat.
nebyla hezká.	jak používat make up.	Ne?
Vypadalo to,	Vzpomínáte?	Vše je v pořádku?
že ji nikdo nebude chtít,	Ať jsem vybrala kteroukoli,	Nemáte žádné otázky?
ale později, díky jejich lásce	vypadaly hned krásně,	Když se nezeptáte,
a dobré osobnosti,	když měly make up.	budete naštvaní,
zvítězily „ctnosti	Je to proto,	když dorazíte domů.
nad krásou“	že nevíte	Duchovní praxe
a oni se vzali.	jak make up používat.	Aulačanů (Vietnamců)
Přirozeně tedy,	A usmívat se,	je teď lepší?
láska muže	abyste vypadaly krásně.	Ano, pozhnané odměny.
způsobuje, že je žena	Smích vás	Děkujeme Vám, Mistryně.
každým dnem krásnější	zkrášluje, že?	Všichni jsme přišli.
a krásnější.	Když si nenanesete	Šťastnou cestu domů.
Pak si přirozeně dá na sebe	make up,	Ano. Děkuji Vám, Mistryně.
make up, obleče se hezky	a smějete se, hned	Miluji vás.
a je krásnější, že?	to bude v pořádku.	Uvidíme se příští rok.
Hodně lidí,	Make up s úsměvem.	Můžete mě obejmout,
kteří se neumí dobře obléci	Pamatujete si na	Mistryně?
nevypadají hezky.	poezii Nguyễn Sa?	Obejmout?
Když použijí make up,	„Ozdobte se	Děkuji vám, Mistryně.
oblečou si krásné šaty,	krásným úsměvem.“	Můžete přijet znovu.

Nikdy jsem si nemyslela,	Dobrá.	Je to dobré?
že Vás uvidím. (Proč?)	Tady.	Teď se rozšiřují?
Byla to chvíle	Dobrá.	Hodně lidí je čte, ano.
a pokaždé bych chtěla přijet	Dostal jste něco	Skvělé!
a vidět...	pro vaši matku, ano?	Je šťastný, ano?
Já vím.	Dostal jste něco pro	Ano, je v pořádku.
Děkuji Vám.	vaši matku? Krabici?	Je v nitru mnohem šťastnější.
Není zač.	Ano, už jsem ji dostal.	Šťastnou cestu.
Byla jsem prvně zasvěcená	Řekněte jí,	Ano.
před několika měsíci.	že ji posílám moji lásku, ano?	Uvidíme se příští rok.
Slyšela jsem od mého	Předtím jsem to nechtěl	Ano.
bratránek, že je toto setkání.	říkat, ale chtěla,	Uvidíme se příští rok.
„Chceš jet?“	abych vám řekl,	Dobrá, lidi. Miluji vás.
Já jsem řekla: „Nevím.	že jste naprosto	Milujeme Vás, Mistryně.
Budu se muset	změnila její život.	Přejeme Vám dobré zdraví
zeptat svého vedoucího,	Ano? (Och, ano!)	a abyste s námi dlouho žila.
jestli mi to dovolí.“	Dobrá. Jak?	Děkuji vám.
Ale modlila jsem se usilovně	Kromě vegetariánství?	Přejeme Vám,
a řekla: „Mistryně,	Ne, dala jste jí	abyste byla mladá a krásná,
prosím, dejte mi šanci,	mnohem více.	jako superstar.
abych Vás mohla vidět.“	Medituje, ano?	Říkají,
Děkuji Vám, Mistryně.	Ano. Maluje pro Vás	že jsem jako filmová hvězda.
Dobrá, láska.	obraz. (Ano?)	Sbohem, Mistryně.
Dobře, dobře.	Dobrá, dobrá.	Miluji vás.
Tady, jste dobrá,	Nebojte se.	Lásku, lásku.
moc dobrá. Tady.	Jak si vede otec?	Sbohem.
Děkuji Vám, Mistryně.	Ano, je v pořádku.	
To máte na slzy,	Ano, je ještě...	
abyste přestala plakat	v časopise?	
jako dítě.	Ano, ve velkých novinách.	